

In de verte spreekt een stem
Die ik herken van onze ruzies
Over kleine misverstanden
Over grote desillusies
En ik hoor de kille klanken
Van jouw ingehouden woede.
Maar wat kan ik meer dan janken
Als ik dit niet kon vermoeden

In een waas hoor ik je zeggen
Dat je alles op wilt geven
Dat je alles met je meeneemt
Wat me lief is in dit leven.
En ik luister hoe jouw woorden
Langzaam opgaan in de zinnen
Die me treffen als een bliksem
Met vernietigende kracht

Deze kilte maakt me gek
En dit gevoel is angstaanjagend
Maar je woorden malen verder
En m'n ogen kijken vragend
Waarom zei je mij niet eerder
Dat je zo van me vervreemd was
Waarom sprak je over liefde
Als je nooit van mij gehouden hebt.

Ik verlies het van de wanhoop
En ik voel m'n tranen branden
En ik zou niets liever willen
Dan m'n hoofd weer in jouw handen
Maar wat tot een uur geleden
Nog zo veilig heeft geleken
Is 'n hele grote leugen
En 'n kaartenhuis gebleken

Het is net of iemand anders in jouw lichaam is gekropen
En ik heb niet eens gemerkt
Dat ie naar binnen is geslopen
Om jouw liefde uit te wissen
En m'n wereld te vernielen
Wil er niemand me vertellen
Dat ik alles heb gedroomd